

Общества съ разны *благодѣлательны цѣли* ; при това днесъ въ просвѣтѣныйтъ мiръ сѣществуватъ и тѣ нареченныйтъ *Женскій въпросъ*, който сѣстои въ това че женитѣ, като ся виждатъ унижены и онеправданы отъ мъжитѣ, които имъ отнели ужъ всяко право за самостоятелно развитіе и живѣніе, а ги удостоили само съ своето покровительство, искатъ да ся освободятъ отъ едно таквозъ *робство*, недостойно за челоуѣка изобщо, и отъ едно таквозъ *непросено* покровительство, и за то сѣставятъ разны учрѣжденія въ ползѣ на дѣлото си. Но нашитѣ Женскы Дружества не може да ся каже още, че тѣ сѣ учрѣдени съ нѣкаквъ си *благодѣлательнъ*, прѣдварително прѣсмѣнитѣ цѣль ; еще по-малко могатъ да иматъ претенціи че ся грыжатъ за отмахваніе-то отъ женскійтъ полъ *време-то*, който имъ сѣ наложили мъжіето. Но каква е цѣльта на нашитѣ Женскы Дружества ? Когато тѣ вече сѣществуватъ, разбира ся само отъ себе, че е имало причины, които сѣ, тѣ да речемъ, извадили на видѣло тѣзи дружества, защото нищо не бива безъ причинѣ — имало е и цѣль, съ коюто тѣ сѣ ся учрѣдили.

Наистинѣ, Женскитѣ Дружества у насъ не сѣ ся явили туку тѣ, безъ всякъ причинѣ; тѣ не могатъ и да не имѣтъ цѣль. Ако и да не ся е още уяснила и опрѣдѣлила добръ цѣльта на тѣзи дружества, както и причинитѣ на тѣхното *изникваніе*, но сѣдѣщецъ по умственното и нравственно наше народно сѣстояніе, както и по особенноститѣ на наштъ общественъ животъ, особенно въ градовѣтѣ, сѣдѣщецъ еще и по малкѣтъ тѣзи дѣятелность, коюто вече исказахъ нашитѣ Женскы Дружества, — ный можемъ твърдѣ справедливо да заключаваме, че причинитѣ по които сѣ ся явили тѣзи Дружества, сѣ важни, важна е и цѣльта имъ, ако и да е *скромна*, много по-скромна отъ колкото цѣльта на всичкитѣ почти Женскы Общества въ просвѣтѣныйтъ мiръ.

Въ развитіето си ный смы останѣли много назадъ, а между това *средствата* за развитіе — нравственно и умственно — у насъ сѣ твърдѣ ограничени. У насъ нѣма *Обществени Домове*, въ които да ся събира публика и